

skoraj bi rekel — palača. To je „Maagdehuis“¹⁾, zavetišče za katoliška dekleta. Tu notri deluje naš monsignor kot ravnatelj in duhovni oče.

Udarimo jo torej naravnost tja! Na desni stoji velik ženski samostan „Begyn-hof“, kjer žive „begine“, prav poseben red, ki je zelo razširjen po Belgiji in po Holandskem. Ves dan delajo; zlasti njih ženska ročna dela so dalekoznana in njim gre za sluga, da se je čipkarstvo na Nizozem-

k skupni službi božji. Holandci pravijo, da imajo begine tedaj „lof“¹⁾ — zahvalnico. Tu jih lahko vidiš, kako kleče v poltemi svoje gotske cerkvice, v temnih, modrih oblačilih, z glavo nagnjeno pod dolgimi pajčolani na široki, beli ovratnik. Skozi visoka okna spuščajo živo barvane slike temno-pisane žarke, ki se mešajo v negotovi luči in dajejo zamolklo-pestro, čarobno svetlobo. Od oltarja sem pa trepečejo živahni plamenčki utripajočih sveč. Globoko pretrese

IZ STAREGA AMSTERDAMA: OUDEZIJDGRACHT.

skem razvilo tako visoko. Kadar ne molijo v cerkvi, so zbrane v dvorani, kjer skupaj delajo. Čez šest let dobi vsaka pravico do ene od malih hišic, ki so postavljene na samostanskem prostoru v krogu okoli cerkve. Vsaka hišica ima k večjemu dve do štiri stanovanja, svojo številko in svojega patrona — svetnika. Ob petih zjutraj in zvečer v mraku se morajo zbrati vsak dan

ta prizor vsakoga, ki stopi s hrupnega trga na ta posvečena tla. Tenki ženski glasovi pa pevajo psalme in himne, da se ti zdi, kot bi poslušal glasove z drugega sveta, ki je daleč, daleč od te nesrečne zemlje.

A mi zavijemo na levo k drugemu zavodu. Pri stranskem vhodu pozvonimo. Čez nekaj časa se prikaže vratarica. S svojim poštenim, širokim holandskim obrazom je

¹⁾ Izg. Magdehojs.

¹⁾ „Lof“ = Lob, hvala.